

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

NUMMER 2 2002 31/97

TIDNING FÖR SNÄTTRINGE SK:S ORIENTERARE

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

Innehåll

- sid 2 Sportident
- sid 3 Ledaren
- sid 4 Jag en Skubbare
- sid 5 StOF – Sommarläger
- sid 8 Att träna under en jordenruntresa
- sid 10 10-Mila
- sid 11 Venla Kaveln
- sid 14 Dag-KM
- sid 16 Spetta-loppet
- sid 17 OK Tor
- sid 18 Så minns jag Orving Gustavsson
- sid 19 Vid Orvings begravning
- sid 20 Till minne av Gösta Lundqvist
- sid 21 Charlottendal
- sid 22 Våravslutningen
- sid 24 Rikslägre i Idre
- sid 28 O-ringen

Redaktion *SNÄTTRINGE-Skubbaren*

Nadja Dahlström, nadja_d@hotmail.com

Sofia Persson, sofia.persson@mobigym.se

Erik Paulsson, erik@paulsson.as

Kristin Morén, kristin@eo.se

Leif Andersson

leif.andersson@programbyggarna.se

Fram sidan

StOF-lägre, William, Edvin och någon från en annan klubb, kaveln sista dagen.

Internet

<http://www.snattringesk.a.se>

Nästa manusstopp 22 oktober

Detta nummer sponsras av EO Print

Innehållet i denna tidskrift utgör inte i något avseende Snättringe SKs officiella ståndpunkt eller åsikt.

Sportident

Under sommaren har Snättringe köpt in ett antal Sportidentbrickor, masterstationer och basenheter. Dessutom har vi köpt in några begagnade datorer.

Inköpet av Sportident innebär att vi kan använda egen utrustning för träning och enklare tävlingar. Värdefull investering tyckte både ungdomskommittén och tävlingskommittén.

Eftersom vi även köpt in datorer så innebär detta att vi har ett antal datorer klara för tävling, med nätverkskort, programvara m m. Jämför detta med tidigare år då vi lånat in ett antal olika bärbara datorer från när och fjärran och varit tvungen att installera och konfigurera dessa dagarna före, eller till och med på själva, tävlingsdagen. En tid som ofta behövs till annat.

Vi planerar att hålla en internkurs i höst i handhavande och programmering av Sportidentutrustningen. Är du intresserad? Kontakta då Per Holgersson.

Inköpet av Sportident-brickor innebär att vi kan använda egna brickor på budkavlar, och slipper hyrkostnaderna för dessa. Dessutom ska brickorna användas på träning och tävling då vi använder vår egen Sportident-utrustning. Men, tyvärr för den snåle, så kommer vi inte medge att brickorna används på individuella tävlingar. Detta av administrationsskäl. Så du som ännu inte införskaffat en egen bricka, det är nog hög tid att göra det nu!

Sommaren 2002

Nja, sommaren 2002 blir nog ingen sommar som man kommer ihåg i mannaminne. En ganska bra sommar, men som saknade det där lilla extra. Både när det gäller väder, Fotbolls-VM och framgångar för Snättringe SK.

Bäst för Snättringe var mängden, 15st ungdomar i HD13-16 på Riksläget i Idre och troligen SSK rekord i antal deltagare på O-Ringen. Ingen som var med i år hade i alla fall sett ett längre långbord än när vi firade Ingrid Svenssons födelsedag och Barbro Cedéus etappseger. Vädret på O-Ringen var väl inte så bra, men vida bättre än katastrofen i Hallsberg.

Bäst av de yngre lyckades Sofia Persson och Patrik Nilsson. Ja, Sofia får som junior fortfarande räknas som de yngre och lyckades nog lite bättre i D18-Elit än vad vi hade vågat hoppas. Patrik, i H11, hämmades dock av de väl lätta banorna som det var på vissa etapper. Annars var det nyttigt för många av våra ungdomar att springa i en lite annorlunda terräng, Oops det var ingen höjd, det var en grop!

De äldre, gubbar och gummor, tillbringade kvällarna med att jämföra sträcktider och diskutera vägval. Nästan så att diskussionerna fortsatte långt in på natten under 6:e etappen, innan mörkret och tröttheten tog sitt.

Vi har en extremt bra stämning i klubben, som nog alla som var med på O-

Ringan kan intyga om, och då är det ju lite synd att det ser lite mörkt ut på seniorsidan. Men vi hoppas på att hitta en tränare som kan vara både tränare och coach. Någon som peppar vid motgångar och som ser till att man inte hoppar över träningar och tävlingar av stress, slöhet och lättja.

För man är ju inte alltid på topp, varken fysiskt eller mentalt. Dessutom blir det lätt en nedåtgående spiral, som gör att än fler seniorer hoppar över några träningar då och då. Men vi hoppas och tror och arbetar för bättre tider. Gör vi inte det så kan vi ju räkna med att dagens mångtaliga och relativt framgångsrika ungdomar också lägger av eller, ve och fasa, byter klubb.

I media i dessa dagar rapporteras om att man har sett en varg i Huddinge-skogarna. Vi får väl se, men nästa år hoppas jag att man istället rapporterar om alla dessa framgångsrika Snättringelöparna som blir allt mångtaligare och framgångsrikare i skogarna. Ingen rädder för vargen här...

Leif Andersson

JAG EN SKUBBARE

Namn: Elin Anna Sofia Svensson

Ålder: 24 år

Bor: Balingsnäs

Familj: mamma Anna, pappa Svenåke
och min syster Ingrid

Utbildning: civilingenjör i teknisk fysik

Arbete: doktorand i teknisk akustik på
KTH

Uppdrag i klubben: elitkontakt/ranking-
ansvarig och sitter i tälingskom-
mittén

Varför började du orientera? Pappa är ju orienterare och så såg vi att det skulle vara nybörjarkurs.

Målsättning? Ha roligt! Dessutom är det trevligt om man förbättrar ranking-poängen.

Hur ofta tränar du? 3–4 ggr/veckan är målet.

Tävlingar är en bra sorts träning.

Största framgång: DM-guldet i budkavle när jag var 11 och seger i en individuell tävling när jag var 12.

Största besvikelse: Kan inte minnas någon riktig katastrof, jag brukar vara rätt jämn.

Övriga intressen: Musik: sång, kör och blockflöjt.

Har du kabel-TV? Nej, men vi har parabol.

Senast lästa bok: Skicka vidare

Beskriv din tandborste? Rosa och genomskinlig

Beskriv dig själv: Envis, jämn, bättre orienterare än löpare

Vad tycker du om SNÄTTRINGE-Skubbaren? Den tycker jag är bra. Det gäller att lusläsa så man inte missar något.

Rapport från årets StOF – sommarläger

Plats: Alby Friluftsgård, Tyresö, tid: 31/5-2/6-2002

av Lisa Johansson

Fredag:

Lägret började som alla andra läger, alltså med att alla samlades på lägerplatsen. Snättringe gjorde i ordning sin lägerplats och vi hjälptes åt att resa tälten. Efter att lägerplatsen var klar åt alla sin matsäck och sen hade vi kul till ungefär 21.30. Vi bytte om och gick till starten för en natt tävling. Vi i Snättringe kom lite försent till första start och dom som skulle springa då fick ta en karta och springa iväg lite efter. Andra starten var kl. 22.10 och det var HD14 som skulle iväg. Starten gick bra men Martin N hade otur och sprang in i en ”stock” och fixade sig en trasig pannlampa, borttappade glasögon och en massa sår i fram för allt pannan. Några till starter gick efter det och inga fler ”olyckor” inträffade. Natt-tävlin-

Anna T och Cissi på väg mot mål i äventyrstafetten.

D13-16 kavlestart.

gens banor var jätte svåra och det var inte så många som klarade dom. Jenny, Johan och jag (Lisa) tog oss runt några kontroller men sen träffade vi på Tåbys Linn Rönnols och efter en stund bestämde vi alla oss för att bryta. Efter tävlingen var det bara att duscha och äta korv som föräldrarna ordnat. Sen var det bara krypa in i sovsäckarna och sova.

Lördag:

Vi vaknade runt 7-7.30 och åt frukost. Därefter det var det teknikträning vid ca.10.00. Den bestod av 3 olika banor, en

kort, en mittemellan och en svår. Mellanbanan var en såkallad kontrollplock och jag tror nog alla tog alla kontroller. Efter träningen badade vissa och en del andra duschade. Till lunch blev det makaroner och köttbullar. Efter lunchen blev det lite "rast" från allt och sedan var det en "Äventyrsstafett". Det bestod av 8 st sträckor som var lite kluriga att lösa, t.ex. "Chocken" som var en svår bana med kartan spegelvänd, och "ö-ol", där man paddlade kanot i sjön och tog kontroller ute på äar och uddar. Alla i Snättringe tyckte stafetten var rolig och

Oskar ute på sin sträcka i H12-laget.

Lars hade en av sträckorna i H12-laget.

Agneta har genomgång med ett av lagen inför äventyrskavlen.

Björn går i mål.

Snättringes lag kom 3:a, 4:a och 11:a, efter att en massa lag hade felstämplat på sista sträckan. (Naturligtvis inget av Snättringes lag). Efter stafetten fick man bada eller duscha och sen fick vi hamburgare att äta. När vi ätit spelade dom flesta brännboll men spelet avbröts efter ett tag, av regn. Men efter ett tag slutade det regna och vi kunde fortsätta. Dagen avslutades med att en fin regnbåge var på himlen och att Martin N hittade sina glasögon fast glaset var ute ur bågarna. Vi gick och lade oss.

Georg och David tog 1:a pris

Söndag:

Vaknade vid 7-7.30 och åt frukost. Efter frukost var det lägerkavle och Snättringe hade ganska många bra lag. I D13-16 var det 2 lag från Snättringe, i det första var det Sanna – Marie B – Anna

T. Och i det andra var det Anna M – Lisa – Jenny. Det gick inte så bra för dom två lagen men det gick bra för det ”toppade” H13-16 laget, bestående av William – Mats och Micke – Erik P som kom på tredje plats och fick en fin pokal. I inskolning vann Snättringe däremot och det var David Teo och George Johnsson som sprang och fick en pokal. På prisutdelningen fick Snättringe också en stor och fin pokal för den fina tredje platsen i äventyrstafetten. Sen efter kavlen fick vi pannkakor och sen var det bara att packa och åka hem.

Det blev 3:e pris för Mats, Micke, Erik och William.

Att träna under en jordenrunt resa

Nu har vi, dvs Nadja, Jonas och Henrik kommit tillbaka från vår resa jorden runt. Hur går det att träna när man reser hela tiden?

Det är nog ganska mycket som försvårar träandet mot när man är hemma.

- När man är hemma finns det regelbundna träningar att gå på, vilket gör att det är lättare att få kontinuitet.

- På en resa förflyttar man sig ju hela tiden, vilket gör att det blir svårare att träna regelbundet. Man måste iväg på morgonen och vet inte när man kommer fram på kvällen. Resorna gör en också trött fast man sitter stilla hela tiden.

- Det blev mörkt tidigt på kvällarna. Man vågade inte sticka ut och träna när det var mörkt. Speciellt inte som ensam tjej. Det fanns inte lika mycket gatubelysning som vi är vana vid.

- Värmen gjorde att man inte kunde träna mitt på dagen. Fick istället endera springa på tidiga mornar när det var svalt, men man själv var seg eller på kvällen innan det blev mörkt och ännu ganska varmt.

Det underlättade nog att komma igång och träna när vi alla tränade. Då peppade man varandra. Jag sprang för det mesta ensam, eftersom Jonas och Henrik är så

mycket snabbare än mig.

Förutsättningarna för att träna var ganska olika från land till land. Man blev också modigare hela tiden och vågade springa på nya ställen allt eftersom resan pågick.

I Malaysia var allt fortfarande så nytt. Jag var fortfarande osäker på hur folket skulle reagera på att jag var ute och sprang. Ville därför inte springa ensam. Blev därför inte så mycket träning.

Australien kändes mer som hemma, förutom värmen. Vågade därför träna mer. Det var dock så varmt att man fick göra alternativa träningar t ex att simma, ha vattengymnastik, ta långa promenader samt en och annan löprunda i skymningen på stranden. Där var det svalare och den lösa sanden gjorde att det blev tungt att springa. Fick då mer ut av träningen fast det inte var så långa pass.

Nya Zeeland var ett idealiskt land att träna i. Det var lagom varmt samt det fanns mycket berg att ha backträning på. Det enda som var jobbigt där var alla dessa fårhagar. Man kunde inte gå/springa någonsans utan att hamna i en hage. Här tränade

vi nästan varannan dag. Vi ville också ha fått upp konditionen tills vi kom till sydamerika och dess höga höjder.

La Paz var en stad där man tränade fast man låg i sängen. Det kändes så i alla fall. Vi var då på en höjd av ca 3500m. Första kvällen låg man i sängen och flämtade efter luft. Ändå fick man inte tillräckligt med syre. Jag fick nästan panikkänslor. Nästa dag var det redan bättre. Vi

vågade oss inte på några träningspass på denna höjd. Vi nöjde oss alltså med att gå upp och ned för alla dessa backor som fanns i denna stad. Fick bra höghöjdsträning. Mycket nybildning av röda blodkroppar i blodet. Doping?

I Peru längs inkaleden fick vi ordentligt med träning. Vi gick 82km på 4 dagar och nästan hela tiden gick det

uppför samt på hög höjd. Vi bar också vår egen packning på ca 8kg. Många trappsteg blev det att kliva upp för. Jag hade kramp i vaderna på kvällarna av allt trappgående. Här fick vi nog den bästa träningen på hela resan samtidigt som det var otroligt vackert och en oförglömlig upplevelse.

Trots hettan tränade vi ganska mycket i Cuba. Här var det dock ganska tråkigt att

springa för där vi befann oss i Varadero var det helt platt. Hade här också lite alternativ träning i vattnet.

I Mexico var det i stort sett bara jag som kom ut och tränade några gånger. De andra hade nämligen råkat ut för en ordentlig magsjuka.

Efter en kur med antibiotika blev det åter fart på träningarna för oss tre i USA. Vi började

närma oss Jukola så det gällde att få upp konditionen till denna tävling. Här var det också ljusare på kvällarna samt mer gatubelysning, vilket underlättade för oss.

Man måste alltså ha ganska bra självdisciplin för att komma ut och träna under en resa. Det är mycket som vill sätta käppar i hjulet för en. Vi har t ex bara kommit ut på

Det var varmt på Kuba och skönt att sitta i skuggan.

en orienteringsträning på hela resan. Detta var i Australien där vi hälsade på en orienteringsfamilj. Resten har blivit att köra löpträning, men det är ju redan bättre än ingenting. Det som också är roligt med att springa i andra länder är att man ser så mycket mer än vad man annars skulle ha sett. Folklivet i en stad en tidig morgon eller en sen kväll, solnedgången över havet m m.

En kort notis om 10-milas damkavle!

I år gick 10-mila i Surahammar och tyvärr fick vi inte ihop två damlag detta år, utan fick nöja oss med ett.

När vi satt i bilen på väg till Surahammar började det regna. Min första tanke var: ”nej, inte det också”. När vi väl var framme i Surahammar och hade hittat vårt klubb-tält gick starten på ungdomskavlen. Så innan vi damer startade gick jag och åt och tittade på ungdomskavlen.

Jag skulle springa första sträckan och starten skulle gå klockan 14.00, men när jag och flera hundra andra stod där på startlinjen, blev det tjuvstart, för när jag hade sprungit en bit då hörde jag först startskottet.

När jag var ute i skogen började jag med att bomma första lite, men annars flöt det på, men på ungefär mitten på min bana började det ösregna och man var nästan som en blöt svamp när jag kom i mål och växlade över till Agneta Holgersson som skulle springa andra sträckan.

Regnet öste fortfarande ner och Agneta var inte nöjd med sin sträcka. Hon gjorde en ganska stor bom. När Agneta kom i mål skickade hon ut Therese Persson på tredje sträckan. Det hade gått ganska bra för

henne, men hon hade gjort några missar på en del kontroller. Sen var det Ingrid Svenssons tur att springa ut i skogen. Hon hade också småbommat lite, men det kunde bero på att hon inte hade sprungit på ett tag i skogen. Ingrid växlade över till Elin Svensson på ankar sträckan.

Elin hade varvning på sin bana och dit hade hon cirka 1 timme och där stod några av lagmedlemmarna och hejade fram henne. Sen var det bara att ställa sig vid mål fällan och vänta, och efter kanske en halvtimme eller sådär gick hon i mål.

Nu vad det så här att resultatet inte fungerade på 10-mila, så jag vet inte riktigt vad vi kom på för placering, men det kanske våran fine lagledare Göran Johansson kommer ihåg. Så om ni vill veta ungefärligt resultat så prata med honom. Men jag kan gissa på att vi kom någonstans på placering 400 eller så...

Men nästa år ska det gå ännu bättre för oss och vi ska då försöka ha två damlag igen. Då får vi hoppas att resultatet fungerar bättre ...

VENLA KAVELN

Alla tider är angivna i lokal tid.

Sofia, Elin, Therese och Nadja.

Fredag 14 juni 2002

18:20 Olof, Sofia och Therese kommer till Vikingterminalen. Är de första från SSK (inget ovanligt).

18:45 Elin ansluter till truppen. Ungefär samtidigt öppnas grupp incheckningen och Therese och Olof går och hämtar ut biljetterna.

18:55 Nadja ansluter och alla som ska vara där är där i tid.

20:10 M/S Amorella avgår från Vikingterminalen med kompassen riktad mot Åbo.

Lördag 15 juni 2002

06:15 Vi masar oss upp ur sängarna för att klä på oss, packa och gå upp till frukostbuffén och få lite mat i magen före tävlingen.

07:35 Båten anländer till Åbo, där vi har en buss som väntar på oss och några andra orienterare från Grycksbo IF. När alla har satt sig i bussen (SSK längst fram, Grycksbo längst bak), åker bussen vidare till Siljaterminalen där vi får vänta ett tag på Ärla IF eftersom deras båt kommer in till terminalen först vid 0800. Efter ytterligare väntan kan vi till slut börja rulla vidare till Vesivehmaa flygfält i Asikkala, två mil nordväst om Lathi, där tävlingen går.

12:50 Bussen anländer till TC efter ca 4 timmar med buss och efter en paus där vi sträckte på benen efter ungefär halva vägen.

13:11 Vi har hittat vårt militärtält där vi ska sova, och vi börjar byta om till tävlingskläder och/eller varmare kläder eftersom det blåser kallt och det är hur mulet som helst.

15:00 Starten för Venla kaveln går. Sofia springer ut på sin 5,6 km långa bana tillsammans med ca 700 andra tjejer, damer och tanter.

15:39 Täten med Uddevalla OK:s Malin Sand växlar ut till andra sträckan. Sofia kommer in till växling knappa 10 minuter efter en tid på 48,48 och en fin 230:onde plats. En trött och förbannad Sofia växlar över till en pigg Therese.

16:16 Täten på andra sträckan växlar ut tredje sträckan efter 5,4 km löpning genom Turun Sunnistajat.

16:56 Therese kommer äntligen in till växling efter ett lopp som hon vill glömma så snabbt som möjligt. Therese växlar ut Nadja som 400:drade lag, och hon hade en tid på 67,57 på 5,4 km.

17:05 Turun Sunnistajat behåller sin plats i täten, när dom går in för växling på tredje sträckan och skickar ut sin fjärde och sista löpare.

18:00 Turun Sunnistajat går i mål som seg-

rare strax före Bäckelaget.

18:06 Nadja kommer in för växling på en fin 342:andra plats, vilket innebär att hon har plockat 58 platser efter Thereses djupdykning i resultatlistan. Nadja växlar efter 6,3 km och 69,49 minuter till Elin.

19:28 Elin går i mål på en bra 320:onde plats. Det är över hundra platser bättre än förra året. Elin sprang sina 8,0 km på 82.03 minuter.

21:00 Olof får reda på vilken sträcka han ska springa för Skarpnäcks OL lag 2. Det blir den 6:te av 7 möjliga.

22:33 Är i tältet. Olof sover, Nadja är hos Tullinge för att prata med sin bror, och Elin, Sofia och Therese klär på oss varmare kläder för att inte frysa senare på kvällen när vi tittar på Jukola kaveln.

23:05 Jukola kaveln startar. Det är ca 1260 lag anmälda till kaveln, och det är deltagarerekord.

Vi tjejer skulle gå tidigt från tältet för att vi skulle få bra platser vid starten, men när vi kom fram 15 minuter före start var det redan smockfullt med människor så bra platser kunde vi drömma om.

När starten sedan gick såg vi bara en massa pannlampor som kom guppande mot startpunkten. Massan verkade aldrig ta slut men till slut var alla förstasträckslöpare ute i skogen.

Söndag 16 juni 2002

01:09 Sofia, Elin och Therese gör sig i ordning för att sova. Nadja ska vara uppe ett tag till eftersom hon ska se Tullinge lag 2 växla ut på tredje sträckan.

06:05 Vaknar. Vi får reda på att det är Delta som leder och att herrarna är ungefär en halvtimme efter den beräknade tiden. Detta får vi veta av Nadja som har varit

vaken hela natten. Hon har inte bara hejat på Tullinge lag 2 utan även hållit koll på Skarpnäcks lag 2 åt Olof, så att han skulle veta när han skulle gå upp och göra sig i ordning för att springa.

06:32 Skarpnäcks OL lag 2 kommer in för växling på sträcka 5. Olof springer ut som 488:onde lag.

08:23 Olof kommer in till växling efter 110.32 minuter på sin 10,3 km långa bana. Han växlar som lag 482. Totalt kom Skarpnäcks OL lag 2 på en 537:onde plats.

12:22 Vi från Snättringe har packat in oss i bussen och väntar bara på att Ärla och Grycksbo ska komma och göra det samma så att vi kan åka mot Åbo och båten.

12:45 De sju grabbarna från Grycksbo anländer till bussen och installerar sig i bussen igen. Nu är det bara Ärla vi väntar på.

12:57 De första regndropparna börjar falla över flygfältet, och dom första från Ärla dyker upp. 20 minuter senare har alla från Ärla kommit och bussen börjar åka i riktning mot Åbo.

15:28 Bussen stannar ca en timme från Åbo för att vi nyvakna orienterare ska kunna sträcka på benen och gå på toaletten, handla något att äta mm.

16:56 Bussen stannar vid Åbo torg för att släppa av några personer från Ärla, i det ihärdiga regnandet.

17:15 Är på Åbos Vikingterminal där Olof, Therese, Sofia och Elin sitter och spelar kort medans Nadja är och besöker en kusin till henne.

21:00 M/S Isabella avgår från Åbo mot Stockholm. Vi går mer eller mindre raka vägen till bufferresturangen där vi åter tills vi håller på att ramla av stolen.

23:32 Efter att ha handlat godis i Tax-free:n bestämmer sig Therese och Elin för att gå och lägga sig. Vi tror att dom andra är på väg att göra det samma.

Måndag 17 juni 2002

05:15 Elin och Therese går upp för att packa, klä på sig och gå upp och äta frukost.

06:30 M/S Isabella lägger till i Stockholm och Therese och Sofia börjar sin färd hem mot Huddinge. De andra åkte direkt till arbetet istället. Nästa år vill vi tjejer se att åtminstone ett herrlag ställer upp i Jukola kaveln och visar vad dom går för.

Therese, Elin och Sofia

Dag KM – Återigen en av de roligaste tävlingarna

Skogsområdet som gränsar mot Arlandas norra del är ett riktigt smultronställe för oss orienterare. Helt orört ligger det där bara några meter från start och landningsbanorna. Detta härliga område har varit aktuellt för tävlingar tidigare, nu var det Snättringes dag-km som skulle få äran att ge sig på terrängen.

Kuperingen är väldigt svag och området vimlar av små punkthöjder blandat med små och stora mossar. Knappt en stig finns i hela området. Inga problem med att lägga seniorbanorna alltså men lite värre blev det att hitta bra områden för ungdomsbanorna.

Arlanda två som kartan heter skall man ha respekt för. Utan kompass är man chanslös. Du kan tycka att du har full kontroll och hänger med på kartan och sedan rätt var det är så har du inte en aning om vart du är. Att läsa in sig är mycket svårt då terrängen ser likadan ut överallt.

Familjen Granath har tidigare arrangerat ett km tidigare. Då var det spetaloppet 2000. Idén med att ha en liten gratis marka tog vi med oss till årets dag km. Och det har alltid varit uppskattat, för gratis är väl godast?

En timme innan start dunderar SAS nya flaggskepp Airbus A340 ner på banan strax

bredvid oss. Airbus 340 är det modernaste lång distans plan som finns idag och alla större flygbolag har några exemplar i sin flygflotta. Planet kommer från USA, antingen New York eller Chicago och är någon timma sent. Passagerarna har troligen ingen aning om vilket drama som skall utspela sig i skogen här bredvid, då dag km skall avgöras.

Från att det till en början såg ut att bli en regnig dag spricker vädret upp och det blir riktig behagligt väder denna söndagsförmiddag. En efter en kommer löparna tillbaka. Ungdomarna först och sedan gubbarna. De som har varit ute på de lite längre banorna har alla något att berätta om terrängen.

Att det var svår visste nog de flesta innan. De flesta valde nog en taktik om att springa lite saktare för att inte tappa kartkontakten. Vilken taktik Fredrik Holgersson och Erik Paulsson valde vet jag inte. Men vi vet i alla

fall klart att deras taktik var fel. Extra jobbigt var det nog för Fredrik som fick utstå träkningar från mamma då hon sprungit samma bana och slagit honom med en alltför stor marginal för att redovisas här i skubbaren.

Några andra som hade det jobbigt var familjen Persson. Både Olof och Sofia hade tillsammans bommat den svåra sträckan till de två punkthöjderna.

Och sträckan är svår. När jag ett par dagar senare skall hämta in kontrollerna springer jag samma sträcka som de. Trots att jag tidigare gått och hängtt ut samma kontroll tidigare försvinner jag från all kartkontakt och

har stora problem med att läsa in mig. Då jag var ute och tränade på arbetstid rann tiden ifrån mig och jag vart tvungen att vända tillbaka utan att ha hittat kontrollen...

Några som bemästrade de svåra banorna var bröderna Mellergård som tog hem segern i H12 respektive H14.

I höst får vi chansen att tävla i området igen. Rotebro IS skall då arrangera budkavle DM på den här kartan. Ni får hålla ut till dess medan jag får nöjet att springa i området en till två gånger i veckan då jag har en av de bästa träningsområden man kan ha på jobbet!

Resultat

H21 7600 meter

1. Björn Silwén 62,25
2. Peter Granath 65,30
3. Peter Karlberg 68,28

D21 5300 meter

1. Elin Svensson 53,54
2. Sofia Persson 71,25
3. Therese Persson 73,45

H60 3950 meter

1. Lasse Cedéus 35,09
2. Göran Johansson 37,47
3. Lefte Strömquist 41,47

H 50 5300 meter

1. Rune Rådeström 41,20
2. Ulf Stridh 56,46
3. Olof Persson 73,20
4. Svenåke Svensson, utgått

H40 6150 meter

1. Jonny Nilsson 52,00
2. Björn Salomonsson 55,29
3. Per Holgersson 55,50
4. Bengt Bivrin 64,09
5. Tomas Movin 76,36
6. Mats Johansson 97,25

H14 3400 meter

1. Edvin Mellergård 30,26
2. Micke Nilsson 32,52
3. Stefan Bjursäter 41,33
4. Björn Holgersson 44,00
5. Martin Nyberg 51,27

H12 2300 meter

1. Willhem Mellergård 18,05
2. Patrik Nilsson 21,30
3. Tintin Karlberg 30,18
4. Per Johansson 31,34

D16 3400 meter

1. Marie Bjursäter 37,40
2. Lisa Johansson 39, 52
3. Anna Movin 41,35

D12 2300 meter

1. Maria Movin 20,23
2. Marie Mårtz 22,10
3. Cecilia Östman 37,50

D40 / D60 / H16 3950 meter

1. Agneta Holgersson 46,38
2. Fredrik Holgersson 65,23
3. Erik Paulsson 79,31
4. Barbro Cedéus, utgått

Nybörjarföräldrar 3400 meter

1. Kerstin Movin 56,16
2. Janne Sjöström 58,16

Spettaloppet

25 personer sprang årets Spettalopp med årets TC på familjen Lundins tomt, vid inloppet till Södertälje, till förfogande. Johnny Lundin Hellas hade lagt banorna på ett

område som det inte orienterats på förut. En fantastisk kväll denna fantastiska sommar (än så länge). Många tog tillfället i akt och badade efter loppet.

H21, 3,1 km

Lelle Bjursäter 23,49
 Göran Nilsson 23,55
 Stefan Fredlund Tumba-
 MIK 24,39
 Nicklas Hermundstad
 25,56
 Peter Karlberg 26,01
 Björn Silwén 26,33
 Micke Gelius 26,40
 Rune Rådeström 26,48
 Lollo Eriksson 27,01
 Mats Fransson 27,18
 Jonny Nilsson 27,34
 Göran Johansson 32,16
 Anders Hedberg 33,56
 Lasse Cederus 36,08
 Hans Letfors 44,06

Damer 2,1 km

Lina Karlberg 16,58
 Sofia Persson 20,54
 Therese Persson 25,52
 Camilla Jüllig 49,07

Herrar -50, 2,1 km

Roland Hansson 21,06
 Olof Persson 23,16
 K-W Andersson 26,07
 Yngve Hedberg 31,20
 Mikael Nilsson 31,40
 Sune Andersson 31,53
 Leif Hermundstad
 Utgått

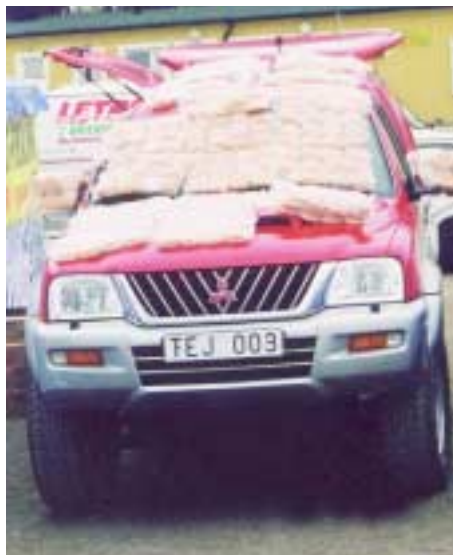
Vinnarna Lina, Roland
 och Lelle.

OK TOR med bussresa

Ja då var det dags för den årliga bussresan till OK Tors tävling som alltid hålls runt Eskilstuna.

Vi var ett 50 tal ungdomar och en del föräldrar som samlades på parkeringen vid tingshuset. För att ta bussen till tävlingen.

Välsorterad marka tinar bröd.

Vi satte oss i bussen vid 08.00 Efter ett tag när jag vänder mig om och tittar i bussen ser jag att nästan alla sysselsatt sig med något. "Tjejligan" (Lisa Anna T Jenny m.fl.) spelar kort längst bak i bussen, "Kärnan" löser korsord vilket hon ofta gör på våra gemensamma resor. Själv sprang jag Anna och Mia M tävlingen som Enebyberg anordnade kvällen innan. När "Larsa" kommer och berättar när jag ska starta får jag en chock! Jag ska starta 12.41 nästan sist. Bara 2st i H14 startas senare.

Efter 1.35.07 då alla från SSK hunnit handla i den välsorterade markan kommer jag i mål upploppet, gissa hur många det var kvar på TC?

Just det! Nästan inga. Självklart tog jag hem sistaplatsen men det måste ju någon göra och den här gången var det jag som gjorde det. Jag bommade på några ställen men annars gick det fint men det var långt och svårt.

Besviken går jag och stämplar ut min

bricka i målfällan och går med tunga steg och hämtar min rygga och går mot duschen. Jonny ger en klapp på axeln men jag vill hest glömma loppet. Efter en snabb dusch så får jag skynda mig till bussen.

När vi kom tillbaka till tingshuset så var det hela avklarat, nu återstod bara att ta sig hem och för vissa åka hem och ladda om till Rånässtafetten som var dagen efter.

Resultat:

H16	Fredrik Holgersson	19
H14	Mikael Nilsson	19
H12	Wilhem Møllergård	26
D16	Anna Tiderman	24
D12	Mia Movin	37
U2	David Teo	17
Öppen 1	Janne Sjöström	7
Öppen 4	Carl Agestam	1
Öppen 5	Anders Møllergård	3
Öppen 9	Björn Silwén	6
Öppen 10	Gustav Agestam	1

Redovisar bara Snättringes bästa placeringar i varje klass.

Så minns jag Orving Gustavsson

Någon har sagt att man har livet till låns.

I så fall är lånetiden olika lång.

För Orving, som gick bort i slutet av mars i år, var "låntiden" allt för kort. Han var endast en månad från att fylla 68 år. En kort men intensiv sjuktid var honom övermäktig. Han finns inte mer bland oss och han lämnar ett stort tomrum efter sig. Förutom sin familj lämnar han många vänner i föreningslivet och då inte minst här hos oss i Snättringe Sportklubb.

En medlem som i över femtio (50 !) år varit sin klubb trogen lämnar många minnen.

Orving var inte de stora estradernas man men desto större då det gällde att i det tysta arbeta för klubbens bästa. Han har varit aktiv i styrelsen – främst som kassör – tävlingsledare vid ett flertal tillfällen, ordat festligheter för oss i klubben och dessutom alltid ställt upp då någon behövde hjälp eller goda råd. De uppdrag han åtog sig engagerade han sig i till det yttersta. Han visste att han skulle klara av det han åtog sig – och han gjorde det.

På klubbens hemsida har i korthet redovisats vad Orving medverkat i under alla dessa år.

Jag skall därför endast nämna några tillfällen som jag själv minns och då vi jobbade tillsammans i olika projekt.

1975 då Snättringe tillsammans med Tumba och Tullinge arrangerade första etappen på 5-dagars hade Orving så sent som ett år före axlat tävlingsledarens mantel. (Detta

efter att den tidigare hoppat av.) En nog så tung post kan tyckas.

Men Orving hade ändå energi att också i detalj hjälpa grencheferna med skisser och råd. Jag minns hur han och jag tillsammans for runt och kartlade trafikvägarna till och från centralorten i Västerhaninge till TC vid Källtorps gärde och parkeringen på F 18. (Jag var själv utsedd att hålla i trafikfrågorna på etappen.) Hans pragmatiska idéer var till mycket stor hjälp för mig i den fortsatta planeringen. Det gick också bra! Orving var inte bara en god organisatör utan besatt även praktiska färdigheter. Han hade gott handlag med hammare och såg – och även andra verktyg.

När 25-manna 1996 gick vid Kungens Kurva fanns han åtskilliga dagar vid min sida och hjälpte till med uppbyggnadsarbetet. Detta utöver att han var kassör för tävlingen. Det är sådant arbete som gör minnet av Orving så just.

Ett av de sista tillfällena jag hade nöjet att jobba med Orving var när vi tillsammans färdigställde det nya förrådet intill klubbstugan. Han tvekade inte att säga ja då jag frågade om han kunde hjälpa till. Hans praktiska kunskaper kom väl till pass då vi gjorde plintar och sedan såg till att panel och färg kom på plats. Det är vid sådana tillfällen man också har tid att prata om vardags-

tingen och inte enbart klubbverksamhet. När man som Orving och jag är lika gamla finns så många likheter men även olikheter. Det kan gälla familjen, arbete och mycket annat. Det var då när vi satt och drack kaffe och tog en smörgås som Orving sade:

” Du Roland, jag har det så dj...a bra! ”. Jag minns det väl med tanke på vad Orving fått utstå tidigare. Hans fru Gunnel gick bort allt för tidigt för mer än tio år sedan.

Men han hade funnit en ny harmoni i sällskap med Anne-Marie och tillsammans med sina barn och dess familjer.

Orvings ”länetid” blev avkortad och allt för kort.

För mig och många i klubben kommer Orving att minnas som en av de bästa kamrater. Vi sörjer för att han inte längre är bland oss – men gläds åt alla fina minnen.

Tack Orving!

Roland Bolin

av Bertil Gelius

Vid Orvings begravning 26/4

En klubbkompis av bästa märke har gått bort.

För dom flesta av oss var Orving kanske framförallt en utomordentlig ledare av de mest skiftande slag men Orving var en gång i tiden en alldeles förträfflig orienterare. Jag tror till och med att han sprang Junior-SM vilket inte speciellt många av oss andra har gjort.

Han var också bandyspelare har Rolle Bolin berättat, och jag har sett honom på några gamla bilder med skridskor på fötterna. Jag tror dock inte den karriären var så lång.

Han var emellertid för det stora flertalet medlemmar under många år kassör, tävlingskassör och tävlingsledare. Som kassör var han alltid en mycket enkel och rätt-

skaffens person. Vi behövde aldrig bekymra oss, men vi visste å andra sidan heller inte så mycket. ”Hur mycket behöver du? Ja det ordnar sig.” Var den stående dialogen. Orving skötte finanserna och allt var mycket enkelt. Alldeles nu innan jul var jag uppe hos Orving med massor av sammanställningar och kvitton över höstens Tjugofemmannafest. ”Vad ska jag med det där till” undrade han. Behöver inte revisorer det? frågar jag. Det får dom klara sig utan säger han. Det blir bara två belopp i redovisningen.

Som tävlingsledare var framförallt Orving oerhört enveten och gjorde oerhört mycket arbete själv. Klassiskt är då han tog över etappchefsansvaret för femdagars 1975. Ett

år av förberedelser hade förslösats och inte mycket hade utträttats, vi hade inga marker klara bl a. Orving tog upp markförhandlingarna med Källtorp och Riksten. Han drevs därifrån gång efter annan med negativa besked, men han gav sig inte han kom tillbaka. Och efter ett antal månader och många försök hade han förhandlat loss erforderliga markområden för att tävlingen skulle kunna genomföras. En bragd i sig.

Orving var vad man skulle kunna beteckna en klubbarbetare, han slet oftast i blåkläder inför tävlingarna, han jobbade såväl kroppsligt som administrativt och gjorde en väldig nytta.

Orving var också en person där klubbkänslan och närvaron i sig betydde väldigt mycket. Han kom sättande från sina

långa resor direkt till bastun för att umgås och stämma av. Han var på något sätt hela tiden närvarande.

Orving var en ovanligt helgjuten person, alltid positiv i människosyn, trodde alltid det bästa om människor. Gjorde aldrig något som krånglade till tillvaron utan försökte hela tiden hitta de enkla, raka vägarna. Det hade han givetvis från sitt arbete som entreprenör och företagsledare.

Orving, du gick alldeles för tidigt bort. Till och med vid ditt sista årsmöte var du tillfrågad om du inte kunde ställa upp ännu en period som kassör. Men du lämnade efter dig ett oerhört enkelt och ovanligt rent bokslut.

Tack Orving, vi sörjer med dina närmaste.

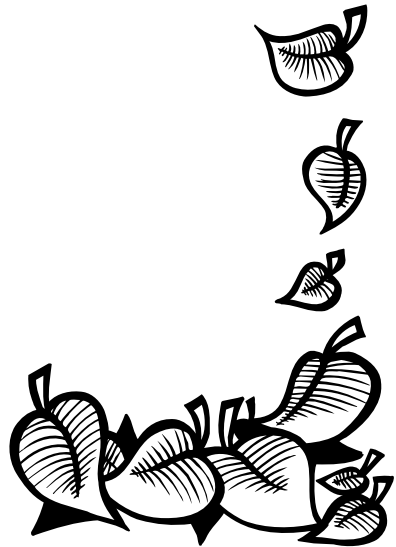
Bertil Gelius

Vi har nåtts av ytterligare ett dödsbud

Till minne av Gösta Lundqvist

Gösta Lundqvist, mångårig klubbmedlem boende i Västerhaninge har avlidit strax före midsommar. (Även han i magcancer.)

Gösta har inte tävlat på många år men han har i allra högsta grad varit en uppskattad och betydelsefull medarrangör i många tävlingsarrangemang som Snättringe anordnat. Han har varit parkeringschef på ett stort antal av Snättringes tävlingar de sista 20 åren. Han har dessutom gjort en betydande insats inom Televerkets senare Telias orienteringsverksamhet. Hans fru Karin är också medlem sen många år.

För att dryga ut den skrala kassan brukade man ta emot stortvätt från bättre ställda hushåll.

Charlottendal – torpet vid Mörtsjön

Där har vi våravslutningar i början av juni. De som inte är badkrukor brukar passa på att ta sig ett dopp. Men hur gammalt är torpet och hur lyder dess historia? Huddinge Hembygdsförening gav 1999 ut en bok som heter 'Torpgårdar i Huddinge' I den finns följande att läsa om vårt torp:

”Torpet är upptaget första gången i husförhörslängden 1816 som dagsverkstorp till Balingsta.

Ett nytt torp uppfördes på samma plats 1834 som sommarhus åt Landshövdingenskan, dåvarande ägarinnan av Balingsta, Charlotta Salenius, som fått ge namn åt torpet. Hon var änka efter landshövdingen Johan Lychou-af Zellén,

1844 blev det emellertid ett torp för underlydande på Balingsta.

1910 lades Charlottendal till det avstyckade Balingsholm.

Den första som bodde vid det gamla Charlottendal var avskedade ryttaren Jonas Wård, född 1744, och hans hustru Maja Stina Olsdotter. Familjen hade två hemma-boende barn.

Den siste torparen, Albin Vesterberg, flyttade in 1920. Torpets areal var då 8 tunnland jord. Det fanns 2 till 3 kor, 1 häst, 1 gris och några höns. Som bisyssla bedrev man tvätterirörelse.”

Torpen är beskrivna med bilder i bokstavsordning och boken finns att köpa hos Huddinge Hembygdsförening.

Charlottendal idag.

Våravslutningen

av Leif Andersson

Våravslutningen år 2002 gick i traditionens tecken med fint väder som en väsentlig ingrediens. Att den sedan hölls vid Torpet Charlottendal och inleddes med en tipspromenad förstärker känslan av tradition. Lotteri, korvgrillning, OL-tävling för unga och äldre, bad, vårtal av herr ordförande är ju heller inte direkt några nya revolutionerande inslag.

På tipspromenaden för ungdomar lyckades Martin Nyberg vinna i år igen, så nästa år får han ta vuxenfrågorna. Rune Rådeström vann vuxenfrågorna, enligt egen uppgift med en gnutta tur och lite hjälp av två Svennar (Roos och Jansson). Men jag tror Rune bara är lite väl blygsam? Dessutom var han ju själv ett svarsalternativ, om än felaktigt, på en av frågorna.

Snättringe är ju en känd arrangörsklubb och därför har vi stundtals försummat de unga då vi har så många erfarna och redan

utbildade i personalstyrkan. Men i år anordnade H16 kavlen för de äldre och D16 den för de yngre. De gjorde det dessutom jättebra och utan knot, enda protesten kom från en moder som tyckte banorna var för jobbiga. Protesten avslogs med motivering- en "Det härdar!".

Vårtalet handlade om "Moll och Dur". Vårens besvikelse på herrseniorsidan och ordförandes besvikelse över Stockholm Marathon.

Men tonvikten var på "Dur" och främst,

Banritning inför kaveln.

givetvis!, på våra fantastiska ungdomar (och ungdomsledare). 25:a på 10-mila är ju sensationellt bra och när senast hade vi 8st i H14 på en tävling och 14st HD14-16 till

Rikslägrer i Idre. Ekonomiskt är Snättringe SK en välskött klubb med bra, och ordnad, ekonomi. Därför kan vi nu lugnt satsa på att köpa in material från SportIdent för egna träningar/tävlingar.

Summa summarum, dryga 60-talet njöt av vädret och vår fina klubbbanda. Även om vissa familjer hade mer tur i lotteriet än andra...

Rune var ett av svarsalternativen på en av frågorna.

Mattias, Wilhem och Martin.

Rikslägret i Idre

Så var det åter dags för årets riksläger uppe i Idre. Som vanligt var förväntningarna höga inför detta stora läger för 1346 åringar från hela Sverige .

Vid det här laget kände man sig nästan som en veteran fast man bara hade varit med två gånger innan. Under de två tidigare åren har de som har varit med fått uppleva snöblandat regn och hagel i 4-gradig kyla och även gassande solsken i 25-gradig värme. Så man kände sig rätt härdad dagen innan avresan...

Tisdag

Klockan 07.00 tisdagen den andra juli satt nästan alla Stockholms deltagare i den gemensamma bussen som StOF hade ordnat.

Många mil senare stod nästan alla av Snättringes 15 (!) deltagare på parkeringen vid Idre Fjäll och väntade på att Johnny Nilsson som var våran ledare det här året skulle komma tillbaka från receptionen och dela ut nycklar och annat användbart.

När Johnny och även Lisa J (som hade åkt upp själv till Idre) hade kommit, så bestämdes vi vilka som skulle sova i var och en av de tre lägenheterna för att sedan gå upp och äta lunch i restaurangen. Jag tycker att maten inte höll lika hög klass det här året som förra men andra saker på lägret var betydligt bättre än förra året (jag kommer till det senare).

Efter lunchen så väntade vi någon timme för att sedan ge oss ut på relativt lättoriente-

rade banor i närområdet med ganska flack terräng. Det kändes skönt att komma ut i den läckra fjällterrängen som skiljer sig mycket från den hemma i Stockholm. En sak som t ex Johnny sa, är att hemma så finns det aldrig mossar eller kärr i slutningarna vilket det finns uppe i fjällen.

Efter träningen åt vi middag. Vi kände oss lite stressade för att hinna till lägerinvi-ningen och Stådjans Hemlighet som är en slags poängorientering där man ingår i ett lag med sex personer plus ledare i olika åldrar och från olika delar av Sverige. Det här året hade jag på något konstigt sätt hamnat i samma lag som både Anna T och Johnny. Det var för övrigt bara två stycken i laget som inte kom från Stockholm...

I år så premierades lagsamarbete mer än någon gång tidigare och tävlingen pågick under fyra och en halvtimme. Hur det gick till är för invecklat att förklara här, men det var rätt krävande och det var tur att det inte regnade.

Onsdag

Den här dagen åker vi till Norge för att springa tävlingen Ungdomslöpet och titta på en världscuptävling i orientering (World

Cup Relay). Vi åkte med buss från Idre Fjäll på morgonen och anlände till tävlingen några kilometer utanför det lilla norska samhället Tolga några timmar senare efter en smärre felnavigering.

En av de första sakerna som vi noterade på denna debuttävling i Norge för många (och för mig), var att de hade en ambulans på TC. Det har jag aldrig sett på en svensk ungdomstävling! En annan sak som vi la märke till var alla roliga norska ord i det väldigt informella PM:et som t ex (ni får gissa vad de betyder) barneparkering, småtroll, postbeskrivelser, målestokk mm. Den tredje saken som vi noterade var att innan mål så skulle man ta sig igenom en liten hinderbana med diverse hinder som nog kunde bli rätt svårforcerade vid hög fart...

Tävlingen var en slags budkavle med två stycken på varje sträcka. Jag var i samma lag som Anna T och jag sprang förstasträckan. Fredrik H och William B sprang tillsammans i ett lag. När vi hade kollat på alla andra starter så var det till sist dags för H16 (ja Anna fick springa där). Jag kände mig inte alls i form på grund av att jag hade en väldans skoskav sen Stadjans Hemlighet och klagade så klart över detta hela förmiddagen...

När Fredrik och jag väl hade nollat EMIT-brickorna och värmt upp så ställde vi oss på startlinjen och väntade på startsignal. När starten hade gått så väntade en garanterat mjölksyreframkallande uppförsbacke till första kontrollen. Fredrik och jag hade lyckats få samma gaffel och till slut så var det så att vi stod där vid kontroll sex och letade efter den där sänkan. Terrängen var så kallad negativ. Det man tror är höjder är i själva verket gropar och man sprang ofta på höga åsar mellan groparna.

Detta var rätt häftigt men terrängen var

också extremt sugande och kuperad. Det var till att läsa på höjddkurvor och nu i efterhand så kan jag inte hitta en endaste vanlig brant på kartan.

Fredrik och jag håller ihop men på slutet av banan så kommer jag ner på fel sida av en ås och Fredrik får sådär 30-45 sekunders försprång. Han växlar till William och jag kommer någon halvminut efter och växlar ut till Anna. Fredrik och jag sätter oss ner och äter våra medhavda matpaket medan vi väntar spánt på vem som ska komma först av Anna och William. Och så plötsligt kommer Anna och ingen William syns till på 30 sekunder – 1 minut, så Anna och jag vinner klubbfighten.

När alla i vår buss har kommit tillbaka från skogen så sätter vi kurs mot Os (söder om Røos) för världscuptävlingen World Cup Relay. Svenskarna har inte så konstigt nog den största publiken och det blir ett väldigt hejande när alla svenskarna kommer.

Torsdag

Johnny har bestämt att skippa träningen på förmiddagen så att vi kan vila lite. Vi bokar då istället några bowlingbanor vid klockan tio och bowlar i en timme.

Vi äter lunch och därefter är det träning av typen linjeorientering (tror jag). Vi tränar i par och jag springer tillsammans med William. Träningen går i ett område där det gäller att läsa på höjddkurvor och för övrigt är det mycket gölar, små sjöar, mossar, myrar, kärr, vattenhål, opasserbara våtmarker mm – ja mycket vatten helt enkelt. Vid första kontrollen så hör man Fredriks röst som låter en aning ansträngd och när vi kommer runt skogsdungen så ser man Micke N och Fredrik mitt ute i en stor vattensjuk mosse. Det ser ganska roligt ut och

det ser ut som de försöker svalka sig i det kalla fjällvattnet (eller?). Aha tänker jag och tror att Fredrik försöker göra om en grej som han gjorde vid en etapp på Idre 3-dagars förra året (läs förra artikeln om Riksläget). För William och min del kanske det blir lite för mycket prat under träningen men bara en riktig bom.

På kvällen är det disco från klockan åtta till midnatt och jag, Fredrik och William kommer till det basindränkta discogolvet vid halvtio. Det blir ett bra drag men ändå inte det där extra. Vi bara anar hur discot på lördagen kommer att bli...

Fredag

Vi har den senare frukosten vid 08.45 och efter det så är det träning tillsammans med Täby. Johnny berättar att vi ska hålla tävlingstempo och vi startar med en minuts mellanrum. För mig så går de första fyra kontrollerna bra men sen så hittar jag inte femman. Jag är nere i en liten grop vid en stor sänka där jag tror kontrollen ska vara men jag ser ingen skärm, bara en liten vit snitsel! Jag letar runt i sådär fem minuter och återvänder till gropan. Där står ganska mycket folk och jag kommer på att jag har läst någonstans att vissa kontroller på kalvfjället ska ha en vit snitsel istället för en skärm. Problemet är bara att detta inte är på kalvfjället!

När Fredrik som har startat flera minuter efter mig kommer till kontrollen så struntar jag i att fundera på den kontrollen mer och inser då att det är kontrollpunkten jag står vid. Fredrik drar iväg och jag orkar inte hänga på. Jag inser nu efteråt att jag tog ett dåligt vägval och tänker att jag borde ha sprungit ut på vägen två hundra meter bort.

Efter irrande vid sexan så hittar jag en vit

snitsel och intalar för mig själv att jag är vid rätt kontroll (vilket jag inte är och det finns ingen kontrolldefinition). Nu kommer jag också helt fel ut på grusvägen på väg till sjuan som är en väldigt enkel kontroll och jag får springa tillbaka. Plötsligt kommer en vit Volvo 240 körande på vägen mot mig i en jädrans fart och jag får springa ut på vägrenen och tappar den lilla koncentration jag har kvar. Därmed missar jag stigen jag ska in på mot kontrollen (!) och springer hundra meter för långt. Jag gör en 250 graders u-sväng och kommer till slut till kontrollen.

Denna helt osannolika berättelse som faktiskt är sann gör att jag har gjort ett Z-format vägval...

Efter lunchen så är det någon timmes vila för att sedan ge sig ut på ännu en träning. Den här gången i området sydöst om Himmeråsen som är ett berg/fjäll med bara lite kalvfjäll. Träningen är rätt krävande och med en väldigt brant stigning på en del av banan.

På kvällen var det meningen att alla skulle åka och titta på världscuptävlingen World Cup Short Distance nere i Idre By, men det fanns inte tillräckligt med bussar till transport så vi tog det bara lugnt tills vi gick och la oss.

Lördag

På lördagen var det upp tidigt för frukost 07.15. Därefter så var det dags bestiga fjället Städjan som många besteg under Städjans Hemlighet. Men eftersom varken Fredrik, William, Micke och några andra i Snättringe inte gjorde det med sitt lag under Städjans Hemlighet, så bestämmer Johnny att de som vill får göra det (de andra får träna).

Efter en rask marsch och jogging så är vi uppe på toppen 1131 meter över havet och möts av en underbar panoramautsikt. Det

blåser inte alls lika mycket som när man besteg Stådjan under Stådjans Hemlighet för tre dagars sen och jag, Fredrik, William och Micke bestämmer oss för att gå ner från berget på sidan (där det faktiskt är markerat opasserbar brant på kartan). Det roliga var att det var så mycket sten där så man tryckte på lite med fötterna mot den stentäckta marken så startade man stenras...

När vi har ätit lunch och vilat så är det dags för lägerbudkavlen som är tillbaks från förrförra året. Det var då under lägerbudkavlen för två år sedan som det var tre till fyra grader och snöblandat regn.

Det här året så tävlade man som förrut tillsammans med samma lag som man var med under Stådjans Hemlighet.

Budkavlen bestod av två sträckor och på varje sträcka sprang tre av lagets löpare med varsin karta men bara ett kontrollkort. Det gällde för laget att låta kontrollkortet gå runt banan så fort som möjligt. Så man kunde alltså låta löpare A ta en del av kontrollerna på banan i valfri (men inom laget bestämd) ordning, för att sedan lämna över kontrollkortet till löpare B som stod på vid en förbestämd kontroll och väntade för att sedan fortsätta och plocka kontroller.

På kvällen var det disco och våra förväntningar var höga när vi halv nio kom till discot. Så klart var det bara ungefär två stycken på dansgolvet och vi gick ner till stugan för att komma tillbaks senare. Vi gick upp igen vid lite efter klockan nio och då var det lite mer folk i lokalen. Därefter började det strömma in folk och vi flöt med strömmen och gick upp på dansgolvet. Vid 23.00 var det smockfullt med folk och det började blir riktigt varmt och vid 23.30 så var det minst 30–35 grader inne i den lilla lokalen och golvet började bli halt av svett. När DJ:n

körde E-type med Life så fullkomligt exploderade allt och alla var väldigt uppspelta – nästan i extas.

När discot väl var slut så slängde vi oss och säkert 50 stycken andra orienterare i det ljumma vattnet i poolen och svalkade av oss. Man kände sig helt slut efter allt och man var helt tom i skallen...

Söndag

Vi gick upp och åt frukost vid 7.45 för att sedan förbereda oss inför Rikslägersprinten. Man kunde välja mellan en lång bana som var 3,4 km och en kort som var 2,6 km och man fick starta när man ville med en halv minuts mellanrum. Jag startade först och därefter Fredrik, William och till sist Micke. Det var ett högt tempo och alla kom ifatt mig efter några kontroller. Vi bommade femman med en halv minut och även sjuan med 15 sekunder men annars gick det bra. Fredrik släppte vid nian och jag tror att Micke vann av oss fyra. Jag har inte tillgång till några resultat på grund av att det inte har kommit upp på Internet vid det tillfälle då jag skriver det här och det är därför jag inte kan berätta resultatet på några andra tävlingar. Efter Rikslägersprinten så städade vi det sista och bar upp grejerna till parkeringen och gick och kollade på världscuptävlingen World Cup Ultra Long Distance där jag tror killarna sprang 37 km. Därefter så gick vi och åt för att sedan packa in oss och våra grejer i bussarna för färd ner mot Stockholm. När man kom hem så kände man en väldig tomhet...

Jag kan sammanfatta lägret med tre ord och de är kul, kul och kul! Ännu roligare än förra året och discot på lördagen slår allting! Det är synd att jag bara har ett år kvar och jag ser redan fram emot nästa år.

O-ringen 2002

SSK hade flest deltagare och vi fyllde en hel gata med våra tält och husvagnar.

En härlig vecka startade med ledning på förstasträckan i ungdomens 10-mila, dag 1 med etappseger och slutligen en jaktstart sista dagen. Däremellan kom mycket regn och åska.

av Kristin Morén

O-ringen "tjuvstartade" med ungdomens 10-mila. Vi hade ett tjejlag bestående av Sofia sträcka 1, Anna T sträcka 2, Anna M, Sanna och Siri sträcka 3, Bea sträcka 4 och

Anna Movin, Sanna Morén och Siri Wahlström

Therese sträcka 5. De kom på 77e plats och vann gjorde Tampereen Pyrintö.

Killarna hade ett kombinerat lag med Björn Larsson OK ÄÖ, Fredrik, Micke, William, Mats Törnros Tumba-M, Björn och Martin, Jonas Nordström OK ÄÖ, Edwin, Dan Petersén OK ÄÖ, och slutligen Magnus Nordström OK ÄÖ, namngivna i sträckordning. Björn Larsson startade med att ta täten, höll den hela vägen och gick i mål som etta på första sträckan. Det kunde inte bli mer spännande. Men det höll inte hela vägen och de kom 55a. Järla vann.

På lördagskvällen hade FMCK Lejonen (Försvarets MotorCykelKlubb) uppvisning

Genom rök och eld!

till vissas förtjusning. Här fick vi se våghalshet och millimeterprecision.

Karlsborg med etappseger

Äntligen var det dags för etapp 1. Terrängbeskrivningen löd: Måttlig kupering, många naturliga gropar, några höjdparter med branta sluttningar. Just det skulle bli mitt öde. På väg mot kontroll 4, när jag var så där lagom utmattad för att få mjölksyra i hjärnan, valde jag att ta mig upp för en fruktansvärt brant sluttning för att som jag trodde, titta ner i den grop där min kontroll skulle finnas. I bakhuvudet hörde jag en röst som sa att så skulle man göra och nu får man inte vara lat och ta den bekvämaste vägen. Med detta vägval tog det mig 27 minuter att ta kontroll 4 som den snabbaste tog på ca 5 minuter.

Tur att det finns andra i klubben som vet hur man ska göra. Barbro Cedéus vann sin etapp. Samma dag fyllde Ingrid Svensson år och de båda firades med tårta.

Regn och åska

Den natten startade ovädret som sen skulle cirkulera runt och över oss hela veckan. Det regnade så mycket att familjen Perssons för-

Tårtätning

tält säckade ihop och Marcells tält rasade över honom medan han låg och sov.

När vi hade kommit på fredag kväll var nästan alla platser upptagna och vi fick ta en högst upp i backen där det sluttade betänkligt. Nu började vi inse att den platsen var inte så dum, fast vår husvagn gick under benämningen toppstugan.

Rysskompasser med garanti

På måndagen var det uppehåll medan vi sprang. Det gick betydligt bättre för mig och Mika var nöjd med sin insats. Det gick sämre för Sanna och Mats. Vi hade tränat

Barbro

Ingrid

Etapp 1 Karlsborg och etapp 2 Tibro hade samma TC.

och tävlat för lite under våren. Barbro kom 2a på sin etapp.

Året innan hade vi köpt rysskompasser. De ska ha 3 års garanti. Under en tävling slutade Sannas att fungera. Kompassnålen fastnade när man höll den rättvänd. Vi hade hittat en förpackning hemma och lade ner kompassen i den och försökte byta. Men det gick inte. Det saknades en stämpel på förpackningen. När jag rotade runt i min ryggsäck efter hårborste fick jag plötsligt tag på en förpackning med stämpel. Min kompass hade legat i den, men vi köpte Sannas samtidigt så hon hade ju egentligen haft en likadan påse. Nu gick Mika och Sanna fram med rätt förpackning och hör och häpna – nu gick det bra. Sanna fick ett nytt kompasshus påmonterat.

På vägen tillbaka började det regna igen. Skulle detta bli ett nytt Hallsberg?

Etapp 3 Töreboda

Nu var det dags för en snabb etapp med mycket spring. Barbro kom 3a. Sammanlagt ledde hon. Fredrik fick först en felstämpling enligt resultatet och det kändes inte så roligt med tanke på att det hade hänt året innan också. Desto gladare blev han när han sedan

blev godkänd. En av stämpelnsenheterna hade inte fungerat riktigt och fler hade råkat ut för samma sak.

Solan och jag sprang samma klass, D45M. Hon ledde stort över mig efter första dagen men sedan hade det gått bättre för mig och jag närmade mig sakta henne. Vi och några andra tanter avslutade kvällen hos Solan med lite vin i hennes och Hasses nya, fina husvagn. Samtidigt jämförde Hasse, Leffe, Stefan T och Mika som alla sprang H45M, sina vägval och tider i Leffes husvagn.

Fridag

Några av oss åkte till Läckö slott. Vi hade vackert väder hela dagen. En del, läs ungdommar, cyklade in till centrala Skövde och gjorde sig mer eller mindre kända. På vägen hem uppfann William och Mats en märklig cykelteknik som gick ut på att luta sig mot varandra men inte cykla. Det kan bara bli ett resultat.

De två, nej tre sista etapperna

Torsdagens etapp gick i Götene. Jag skulle beskriva den som hälften spring och hälften orientering. När klubbresultaten kommer

Mats och William har en konstig cykelteknik.

Och hoppсан, där föll de igen.

upp på vår lilla anslagstavla ser jag till min fasa att Solan har 108e plats och jag 107e. Det skiljer 1,5 minuter mellan oss. Nu inser jag helt plötsligt vad jobbigt det kommer att bli med jaktstart.

Nästa dag följs Solan och jag åt till starten. Jag springer ut först och jag tittar mig om under hela sträckan, beredd att få se henne när som helst. När jag dessutom irrar på väg till kontroll 7 är jag helt övertygad om att hon gjort ett smartare vägval och har sprungit förbi mig. På upploppet är jag så trött att jag inte orkar springa hela vägen.

Solan kom efter mig. Jag blev glad, och jag tror att Solan inte blev allt för ledsen. Vi

kom trots allt otroligt nära varandra i placering så vi är nog lika dåliga båda två (ursäkt Solan).

Barbro gick ut i ledning i sin klass. Tyvärr var det inte hennes dag och hon slutar trea. Med det har hon klubbens bästa resultat.

Men jag får inte glömma sista etappen som hade gemensam start. Den klarade vi alla jättebra. Vi hade en fin, trevlig kväll med inte allt för mycket regn! Ungdomarna gick på disco och vad jag har hört har de haft roligt. De kom i alla fall sent hem.

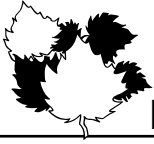
Bäst tycker jag att de valfria startiderna för oss motionärer var. Hoppas de är kvar när vi springer nästa år.

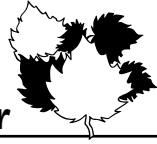
Mia och Anna Movin hänger kläder på tork.

Vi hade sista etappen i klubbältet. Det regnade!

Snättringe SK

Funktionärer och kommittéer

Huvudstyrelse

Ordförande: Leif Andersson	774 86 81
Vice ordf.: Göran Nilsson	779 86 47
Sekreterare: Stefan Granath	
Kassör: Anita Persson	746 69 32

Orienteringsstyrelse

Ordförande: Leif Andersson	774 86 81
Vice ordf.: Göran Nilsson	779 86 47
Sekreterare: Stefan Granath	
Kassör: Anita Persson	746 69 32
Ledamot: Anders Møllergård	689 77 86
Ledamot: Beatrice Letfors	711 93 66
Ledamot: Jan Sjöström	530 337 42

Revisorer

Ordinarie: Lennart Bjursäter	39 61 36
Ordinarie: Claes Andersson	774 14 55
Suppleant: Anders Johansson	711 41 14

Tävlingskommittén

Ulf Stridh	711 59 93
Lars Cedéus (kartor)	711 50 44
Göran Johansson	774 29 28
Elin Svensson	711 42 90
Per Holgersson	779 81 39

Uttagingskommittén

Herrseniorer: Mats Fransson	779 49 51
Gubbar: Rune Rådeström	771 75 95
Damer: Therese Persson	746 69 32
Ungdomar: Jonny Nilsson	711 05 61
Agneta Holgersson	779 81 39

Ungdomskommittén

Agneta Holgersson	779 81 39
Lars Bjursäter	711 11 40
Carl Agestam	711 34 83
Jonny Nilsson	711 05 61
Marlene Blomqvist	774 86 81
Nina Nilsson	779 86 47
Kristin Morén	449 33 44
Anders Møllergård	689 77 86
Kerstin Eriksson	774 12 64
Stefan Tiderman	774 30 56

Träningskommittén

Göran Nilsson	779 86 47
Stefan Granath	
Rune Rådeström	771 75 95
Nadja Dahlström	070-459 06 23
Anders Bergmark	774 97 22
Karin Helander	731 53 93

Julgranskommittén

Lennart Bjursäter	39 61 36
Lars Olov Eriksson	711 99 71
Eero Kohvakka	774 83 81
Thomas Olofsson	711 61 47

Stugkommittén

Källbrink: Allan Nyberg	774 60 48
Material: Göran Johansson	774 29 28
Charlottendal: Ragnar Bergmark	774 55 94
Erik Westerberg	711 57 70
Klubbvärdar: Inga-Britt Fredriksson	746 82 58
Gösta Eriksson	711 46 26
Uthyrning: Roland Nyman	774 83 30
Klubbshop: Eva Andersson	746 76 30
Ann Märts	774 76 51
Sture Lantz	774 64 67

Webbgruppen

Webmaster: Leif Andersson	774 86 81
William Blomqvist	774 86 81
Fredrik Holgersson	779 81 39
Erik Paulsson	746 71 26

Skid-OL

Anders Bergmark	774 55 94
-----------------	-----------

Sponsorgrupp

Björn Silwén	711 49 70
Percy Deverot	608 14 46

Tävlingsanmälare

Leif Hermundstad	570 248 90
------------------	------------

Övrigt

Resultatkort: Ingemar Lindqvist	646 47 17
Pressvärd: Svenåke Svensson	711 42 90
Elitkontakt: Elin Svensson	711 42 90

Telefonsvare: 774 75 53

(Information om träning, samling m m)

Telefon & fax, klubblokalen: 711 78 47

(Även möjlighet att lämna meddelanden till förenings-assistent.)